

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Nádassdi Péter

Cím:

Pest-Budától máig.

A Rácok

Forrás:

Közlemény és Szolgálatok

(Hely)

1970. jún. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

91(439Bp)99

Hely

16/17.

Helyszám

NÁDASSDI PÉTER

PEST-BUDÁTÓL MÁIG A RÁCOK

„...Budán ne járjatok, ne járjatok éjjel, Mert találkoztok a megöltekkel, Hónuk alatt tartják levágott fejüket.

Ugy nyögnek, úgy járnak be a vesztőhelyet.”
Petőfi Sándor

A töröktől felszabadított Pest-Budán olcsó volt a ház-hely. Adómentes szántóföldeket is adtak a telepeseknek. Igaz a földek színe-javát az osztrák katonai parancsnokság tisztjei foglalták le maguknak. Különösen a közeli földekre pályáztak. Földjeiket persze nem maguk művelték, bérbe adták. A telepesek a várostól jó távol kaptak földeket. Egyedül a szőlővel betelepíthető hegyoldalak maradtak üresen, mert a szőlőtelepítés költséges volt és erre a katonának nem szívesen áldoztak. Annál szívesebben fogtak a szőlőtelepítéshez a vár környékén, főleg a budai oldalon letelepült szerbek, akiket akkor rácoknak neveztek. Ők telepítették be a budai hegyeket szőlővel. Éspe dig igen rövid idő alatt. 1686-ban szabadult fel a töröktől Buda és az 1697. évi szőlő-összeírás szerint a határban levő 833 szőlőföldből 466 volt a szerbeké. Jó minőségű szőlőt telepítettek, kitűnő bort termeltek, boraikat Nyugatra is szállították. A meggazdagodott szerb szőlőművesek közül sokan ugyanis kereskedők lettek. A szőlőtermeléssel, borelőállítással kapcsolatos iparágakra is (bognár) szívesen adták gyermekeiket. Mivel a kereskedelemhez és az iparhoz is értettek, a Budát uraló német polgárok szerették volna őket kitelepíteni a városból. Sikertelen volt a németek erőlködése. Az egykori szerb városrészt hosszú időn át rácvárosnak hívták. Később Tabán lett, s így őrizte meg máig is köztudatunk a Budai vár déli, délkeleti lejtőjén levő erdős, zöld mezőt, kirándulóhelyet.

1970 JUN

M. Y.